

REGLUGERÐ

um rafsegulsamhæfi.

I. KAFLI

Gildissvið og skilgreiningar.

1. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessi gildir um tæki og fastan búnað sem valdið getur rafsegultruflunum eða orðið fyrir áhrifum af slíkum truflunum. Í reglugerðinni eru skilgreindar þær grunnkröfur sem slík tæki og fastur búnaður skulu uppfylla hvað varðar rafsegulsamhæfi og settar reglur um framleiðslu og starfrækslu slíks búnaðar og eftirlitsaðferðir sem því tengjast.

Reglugerð þessi gildir ekki um:

- a. búnað sem fellur undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1999/5/EB um þráðlausan búnað og endabúnað til fjarskipta og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra, sem innleidd er í íslenska löggjöf með reglugerð nr. 90/2007,
- b. flugtæknilegar framleiðsluvörur, íhluti og búnað sem vísað er til í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1592/2002, með síðari breytingum, um sameiginlegar reglur um almenningsflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu, sem innleidd er í íslenska löggjöf með reglugerð nr. 612/2005 um gildistöku reglugerða Evrópusambandsins um sameiginlegar reglur um almenningsflug og um stofnun Flugöryggisstofnunar Evrópu, sbr. reglugerð nr. 1048/2007,
- c. þráðlausan búnað sem radióáhugamenn nota og fellur undir alþjóða fjarskiptareglur samþykktar innan ramma stofnskrár og samnings Alþjóðafjarskiptasambandsins, nema verslað sé með búnaðinn á frjálsum markaði. Ekki er litið svo á að íhlutasamstæður, sem radióáhugamenn setja saman, og búnaður sem er verslunarvara en er breytt af radióáhugamönnum eða fyrir þá, sé búnaður sem verslað er með á frjálsum markaði,
- d. búnað sem hefur þá eðlisfræðilegu eiginleika að hann veldur ekki eða stuðlar að rafsegultruflunum sem fara yfir viðmiðunarmörk, sem kemur í veg fyrir að þráðlaus fjarskiptabúnaður og annar búnaður virki eins og til var ætlast og
- e. búnað sem hefur þá eðlisfræðilegu eiginleika að hann mun virka án óviðunandi skerðingar, þegar rafsegultruflun sem að öllu jöfnu hefur áhrif á fyrirhugaða notkun hans er til staðar.

Þegar mælt hefur verið nánar fyrir um, að hluta til eða öllu leyti, grunnkröfur sem vísað er til í 5. gr. í annarri sértækri löggjöf fyrir búnað sem vísað er til í 1. mgr., skal þessi reglugerð ekki gilda, eða falla úr gildi fyrir þann búnað að því er varðar slíkar kröfur, frá og með gildistöku hinnar sértæku löggjafar.

Þessi reglugerð skal ekki hafa áhrif á beitingu reglna sem varða öryggi búnaðar.

2. gr.

Sérstakar ráðstafanir.

Ákvæði þessarar reglugerðar koma ekki í veg fyrir að unnt sé að beita eftirfarandi sérstöku ráðstöfunum:

- a. ráðstöfunum, gerðum fyrir tiltekinn stað til að taka í þjónustu og notkun búnað til að leysa vanda á sviði rafsegulsamhæfi, sem fyrir hendi er eða búist er við, eða
- b. ráðstöfunum til að setja upp búnað til að verja almenna fjarskiptakerfið eða sendi- eða viðtökustöðvar, sem notaðar eru í öryggisskyni.

Stjórnvöld skulu upplýsa Eftirlitsstofnun EFTA og önnur EES/EFTA ríki um þær sérstöku ráðstafanir sem gerðar hafa verið. Sérstakar ráðstafanir sem hafa verið viðurkenndar sem réttmætar skulu auglýstar í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins.

3. gr.

Skilgreiningar.

Í reglugerð þessari hafa eftirfarandi orð merkingu sem hér segir:

- a) *Ábyrgðaraðili*: Sá aðili sem ber ábyrgð á markaðssetningu tækis hér á landi. Ábyrgðaraðili getur verið framleiðandi eða innflytjandi eða aðrir þeir sem umbreyta tæki eða hafa á annan hátt áhrif á að það uppfylli grunnkröfur. Ábyrgðaraðili fasts búnaðar er eigandi hans eða umráðamaður.
- b) *Seljandi*: Allir aðilar í aðfangakeðju viðkomandi tækis, þ.m.t. ábyrgðaraðili.
- c) *Búnaður*: Tæki eða fastur búnaður.
- d) *Tæki*: Öll frágengin rafföng eða samsetningar þeirra sem fást á almennum markaði sem ein virknieining ætluð fyrir notendur og sem geta valdið rafsegultruflunum eða geta orðið fyrir áhrifum af slíkum truflunum. Í þessari reglugerð skulu „íhlutir“ eða „aðskildar tæknieiningar“ sem ætlast er til að notandi bæti í tæki og geta valdið rafsegultruflun, eða geta orðið fyrir áhrifum frá slíkum truflunum og „færanlegur búnaður“ skilgreindur sem samsetning á tækjum og, eftir atvikum, öðrum búnaði, sem flytja má til og starfrækja á fleiri en einum stað, vera álitin tæki í skilningi reglugerðarinnar.
- e) *Raffang*: Hvers konar hlutur sem að einhverju leyti kemur að gagni við nýtingu raforku, þ.e. til vinnslu, flutnings, dreifingar, geymslu, mælinga, breytinga og notkunar raforku, svo sem spennar, hreyflar, mælitæki, neyslutæki, varnarbúnaður og búnaður til raflagna.
- f) *Fastur búnaður*: Samsetning á mörgum gerðum tækja og, ef við á, öðrum búnaði sem er settur saman, komið fyrir og ætlaður til varanlegrar notkunar á fyrirfram ákveðnum stað.
- g) *Rafsegulsamhæfi*: Geta búnaðar til að starfa eðlilega í rafsegulhverfi sínu án þess að valda óviðunandi rafsegultruflunum á öðrum búnaði í því umhverfi.
- h) *Rafsegultruflun*: Öll rafsegulfyrirbæri sem kunna að draga úr nothæfi búnaðar. Rafsegultruflun getur verið rafsegulsuð, óæskilegt merki eða breyting í sjálfu útbreiðsluumhverfinu.
- i) *Ónæmi*: Geta búnaðar til að starfa með óskertum gæðum þrátt fyrir rafsegultruflanir í umhverfi sínu.
- j) *Samhæfðir staðlar*: Staðlar sem samdir hafa verið með hliðsjón af grunnkröfum, staðfestir hafa verið af viðurkenndum evrópskum staðlasamtökum, í samræmi við reglur sem gilda á hinu Evrópska efnahagssvæði, og sem staðfestir hafa verið sem landsstaðlar hér á landi.
- k) *Eftirlitsaðili*: Mannvirkjastofnun, Neytendastofa eða rafskoðunarstofa sem framkvæmir markaðseftirlit, sbr. 12. gr.

II. KAFLI

Markaðssetning, grunnkröfur o.fl.

4. gr.

Markaðssetning og notkun búnaðar.

Eingöngu er heimilt að markaðssetja og taka í notkun búnað, eins og hann er skilgreindur í reglugerð þessari, ef hann samræmist kröfum reglugerðarinnar þegar hann er rétt upp settur, við haldið og notaður í tilætluðum tilgangi.

Ekki má hindra, vegna ástæðna sem tengjast rafsegulsamhæfi, að búnaður, sem fellur undir þessa reglugerð og fullnægir kröfum hennar, sé settur á markað eða tekinn í notkun.

Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. er heimilt að hafa til sýnis á kaupstefnum, sýningum, kynningum eða svipuðum viðburðum, búnað sem ekki er í samræmi við þessa reglugerð, að því tilskildu að vel sýnilegt merki gefi greinilega til kynna að slíkan búnað megi ekki setja á markað eða taka í notkun fyrr en hann hefur verið færður til samræmis við þessa reglugerð. Sýning má aðeins fara fram að því tilskildu að fullnægjandi ráðstafanir séu gerðar til að komast hjá rafsegultruflunum.

5. gr.

Grunnkröfur.

Búnaður sem fellur undir reglugerð þessa, sbr. 1. gr., skal uppfylla eftirfarandi grunnkröfur:

1. Verndarkröfur: Búnaður skal vera þannig hannaður og framleiddur, að teknu tilliti til tæknistigs, að tryggt sé að:
 - a. rafsegultruflun sem myndast fari ekki yfir mörk sem koma í veg fyrir að þráðlaus búnaður og fjarskiptabúnaður eða annar búnaður virki eins og til var ætlast,

- b. hann hafi ónæmismörk fyrir rafsegultruflunum sem búast má við í fyrirhugaðri notkun hans sem geri honum kleift að starfa án óásættanlegrar skerðingar á fyrirhugaðri notkun hans.
2. Sérþækar kröfur fyrir fastan búnað: Fastan búnað skal setja upp samkvæmt góðum starfsvenjum og virða upplýsingar um fyrirhugaða notkun íhluta hans, með tilliti til þess að mæta verndarkröfum sem um getur í 1. tölul. Þessar góðu starfsvenjur skal skjalfesta og skjölin skal ábyrgðaraðili hafa tiltæk fyrir Mannvirkjastofnun í eftirlitsskyni svo lengi sem fasti búnaðurinn er í notkun.

6. gr.

Samræmi búnaðar við samhæfða staðla.

Búnaður er álitinn uppfylla grunnkröfur, sbr. 5. gr., ef hann uppfyllir ákvæði viðeigandi íslenskra staðla sem innleiða samhæfða staðla sem tilvísun hefur verið birt fyrir í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins. Þetta áætlaða samræmi við grunnkröfur takmarkast við gildisvið þeirra samhæfðu staðla sem beitt er og þær grunnkröfur sem slíkir staðlar fjalla um. Ekki er skyldubundið að uppfylla ákvæði samhæfðra staðla. Mannvirkjastofnun birtir skrá yfir samhæfða evrópska staðla sem staðfestir hafa verið af Staðlaráði Íslands sem íslenskir staðlar.

III. KAFLI

Aðferðir við samræmistat tækja, merkingar o.fl.

7. gr.

Aðferðir við samræmistat tækja.

Sýnt skal fram á að tæki uppfylli grunnkröfur sem vísað er til í 5. gr. með aðferðum sem lýst er í viðauka I (innri framleiðslustýring). Framleiðanda eða fulltrúa hans á Evrópska efnahagssvæðinu er heimilt að velja að fylgja aðferðinni sem lýst er í viðauka II.

8. gr.

CE-merking.

Einungis er heimilt að markaðssetja eða taka í notkun tæki sem falla undir reglugerð þessa beri þau CE-merkingu. CE-merkingin er staðfesting á að tækið sé í samræmi við kröfur þessarar reglugerðar að undangengnu samræmistati, sbr. 7. gr. Framleiðandi eða fulltrúi hans á Evrópska efnahagssvæðinu ber ábyrgð á áfestingu CE-merkingarinnar og skal það gert eins og kveðið er á um í viðauka IV.

Ekki er heimilt að festa á tæki, umbúðir þeirra eða leiðbeiningar um notkun, merki sem líklegt er að villi um fyrir þriðja aðila hvað varðar þýðingu og form CE-merkingarinnar, eða hindri að hún sjáist vel eða sé vel læsileg.

9. gr.

Aðrar merkingar og upplýsingar.

Hvert tæki skal auðkenna með gerð, framleiðslu- og raðnúmeri eða hvers kyns öðrum upplýsingum sem gera kleift að bera kennsl á tækið.

Hverju tæki skulu fylgja upplýsingar með nafni og heimilisfangi framleiðanda og, ef hann er ekki með staðfestu á Evrópska efnahagssvæðinu, nafni og heimilisfangi viðurkennds fulltrúa hans eða þess einstaklings á Evrópska efnahagssvæðinu sem markaðssetur tækin á Evrópska efnahagssvæðinu.

Framleiðandinn skal veita upplýsingar um allar sérstakar ráðstafanir sem gera þarf við samsetningu, uppsetningu, viðhald eða notkun tækisins, til að tryggja að það sé í samræmi við verndarkröfurnar sem um getur í 1. mgr. 5. gr., þegar það er tekið í notkun.

Tækjum, hverra samræmi við verndarkröfur er ekki tryggt í íbúðabyggð, skulu fylgja ótvíræðar upplýsingar um þessa takmörkun notkunar, einnig á umbúðunum þegar við á.

Upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að tryggja að hægt sé að nota tæki eins og til er ætlast skulu vera hluti leiðbeininga sem tækinu fylgja.

10. gr.

Tilkynntir aðilar.

Umhverfissráðuneytið tilkynnir Eftirlitsstofnun EFTA um þá aðila sem ráðuneytið hefur tilnefnt til að annast hér á landi þau verkefni sem um getur í viðauka II. Tilkynntir aðilar skulu uppfylla ákvæði viðauka V og skal mat á þeim fara fram í samræmi við ákvæði 13. gr. laga nr. 24/2006 um faggildinguna o.fl. og eins og ráðuneytið kveður nánar á um.

Tilgreina skal hvort aðilarnir séu tilkynntir til að framkvæma þau verkefni, sem um getur í viðauka II, fyrir öll tæki sem falla undir þessa reglugerð, og/eða grunnkröfurnar, sem um getur í 5. gr., eða hvort gildissvið tilkynningarinnar takmarkist við sérstaka tiltekna þætti og/eða flokka tækja.

Aðilar eru álitnir uppfylla ákvæði viðauka V ef þeir uppfylla matsviðmið sem sett eru í viðeigandi samhæfðum stöðlum sem fjalla um slík ákvæði.

Ef tilkynntur aðili uppfyllir ekki lengur tilskilin viðmið eða brýtur af sér skal afturkalla tilkynningu hans, sbr. 1. mgr. Afturköllun skal beint til Eftirlitsstofnunar EFTA, annarra EFTA/EES aðildarríkja og fastanefndar EFTA.

IV. KAFLI

Fastur búnaður.

11. gr.

Fastur búnaður.

Tæki sem hafa verið markaðssett og sem setja má í fastan búnað falla undir öll viðeigandi ákvæði þessarar reglugerðar um tæki. Þó eru undanþegin ákvæðum 5., 7., 8. og 9. gr. tæki sem ætluð eru til að fella inn í ákveðinn, tiltekinn fastan búnað og eru ekki markaðssett með öðrum hætti. Í slíkum tilvikum skulu auðkenni fasta búnaðarins og eiginleikar rafsegulsamhæfis hans koma fram í fylgiskjölum og þar skal nefna varúðarráðstafanir sem gera þarf vegna ísetningar tækisins í hinn fasta búnað til að rýra ekki rafsegulsamhæfi hans við ísetninguna. Þar skulu einnig koma fram þær upplýsingar sem um getur í 1. og 2. mgr. 9. gr.

Þegar fram koma vísbendingar um að ekki sé farið að ákvæðum um fastan búnað, einkum ef fram koma kvartanir um truflanir frá slíkum búnaði, getur Mannvirkjastofnun farið fram á sönnun ábyrgðaraðila fyrir því að fastur búnaður uppfylli kröfur reglugerðar þessarar og þar sem það á við, látið fara fram mat á honum.

V. KAFLI

Eftirlit með framkvæmd reglugerðarinnar.

12. gr.

Almennt um eftirlit.

Mannvirkjastofnun hefur eftirlit með framkvæmd reglugerðar þessarar.

Í samræmi við ákvæði laga nr. 146/1996 um öryggi raforkuvirkja, neysluveitna og raffanga og reglugerðar um raforkuvirki hefur Mannvirkjastofnun markaðseftirlit með tækjum sem við notkun eru varanlega tengd mannvirkjum, þ.e. skrófuð eða boltuð föst eða tengd fastri raflögn í mannvirkjum, og Neytendastofa markaðseftirlit með tækjum sem fyrst og fremst eru ætluð neytendum og ekki eru varanlega tengd mannvirkjum.

Mannvirkjastofnun og Neytendastofa fylgjast með tækjum á markaði, afla á skipulegan hátt upplýsinga um þau og taka við ábendingum frá neytendum og öðrum aðilum. Þær geta falið faggiltum rafskoðunarstofum að annast skoðanir tækja á markaði, sbr. 9. gr. laga nr. 146/1996 og 7. mgr. þessarar greinar.

Mannvirkjastofnun hefur eftirlit með að fastur búnaður uppfylli ákvæði reglugerðar þessarar og tekur við ábendingum frá neytendum og öðrum aðilum. Hún getur falið faggiltum rafskoðunarstofum að annast skoðanir á föstum búnaði, sbr. 9. gr. laga nr. 146/1996 og 7. mgr. þessarar greinar.

Eftirlitsaðila er heimilt að skoða búnað hjá ábyrgðaraðila og einnig hjá seljanda, eftir því sem við á, og krefjast upplýsinga um ábyrgðaraðila. Eftirlitsaðila er jafnframt heimilt að taka sýnishorn búnaðar til rannsóknar. Seljanda er skylt að halda skrá með upplýsingum um ábyrgðaraðila allra þeirra tækja sem hann hefur á boðstólum.

Ábyrgðaraðila er skylt að halda skrá yfir öll tæki sem hann hefur á boðstólum. Hann skal einnig ávallt hafa tiltæk afrit af EB-samræmisýfirlýsingum fyrir tæki og gögn sem staðfesta samræmi fasts búnaðar við ákvæði reglugerðar þessarar. Eftirlitsaðili getur einnig krafist ábyrgðaraðila um tæknigögn, fylgiskjöl, leiðbeiningar, tæknilegar upplýsingar og aðrar nauðsynlegar upplýsingar um búnað.

Mannvirkjastofnun og Neytendastofa geta falið þar til bærri skoðunarstofu að skoða búnað og viðeigandi gögn og rannsaka og meta hvort þau samræmist kröfum reglugerðar þessarar. Prófun skal framkvæmd af prófunarstofu sem tilkynnt hefur verið af aðildarríki hins Evrópska efnahagssvæðis.

Starfsmenn Mannvirkjastofnunar, Neytendastofu og skoðunarstofu eru bundnir þagnarskyldu um atriði er fram koma við rannsókn og atvinnuleynd hvílir yfir.

13. gr.

Úrræði Mannvirkjastofnunar og Neytendastofu vegna tækja.

Ákvörðun um beitingu úrræða samkvæmt þessari grein skal vera í höndum þess stjórnvalds, Mannvirkjastofnunar eða Neytendastofu, sem ábyrgð ber á framkvæmd markaðseftirlits með viðkomandi tæki, sbr. 2. mgr. 12. gr.

Ef tæki uppfyllir ekki formleg skilyrði til markaðssetningar skv. 8. og 9. gr. getur Mannvirkjastofnun eða eftir atvikum Neytendastofa bannað sölu þess. Sama gildir ef ábyrgðaraðili torveldar skoðun eða rannsókn tækis eða hefur ekki tiltæk gögn skv. 5. mgr. 12. gr.

Ef rökstuddur grunur leikur á að tæki uppfylli ekki grunnkröfur getur Mannvirkjastofnun eða eftir atvikum Neytendastofa ákveðið tímabundið bann við sölu þess á meðan á rannsókn stendur. Uppfylli tæki ekki grunnkröfur getur Mannvirkjastofnun eða eftir atvikum Neytendastofa bannað sölu þess.

14. gr.

Úrræði Mannvirkjastofnunar vegna fasts búnaðar.

Uppfylli fastur búnaður ekki grunnkröfur eða ef ábyrgðaraðili torveldar skoðun eða rannsókn hans eða hefur ekki tiltæk gögn skv. 5. mgr. 12. gr., eða aðrar upplýsingar og gögn sem áskilin eru skv. reglugerð þessari, getur Mannvirkjastofnun krafist stöðvunar á notkun hans þar til úr hefur verið bætt. Ábyrgðaraðila skal veittur eðlilegur frestur til úrbóta.

Ef búnaður er álitinn sérlega varasamur, t.d. m.t.t. truflana á samfélagslega mikilvægum búnaði, getur Mannvirkjastofnun krafist tafarlausrar stöðvunar á notkun hans þar til úr hefur verið bætt. Ef rökstuddur grunur leikur á að búnaður sé að valda skaðlegum truflunum á fjarskiptum eða hætta er á að öryggi fjarskipta sé raskað gilda ákvæði 64. gr. laga nr. 81/2003 um fjarskipti.

15. gr.

Málsmeðferð og málskot.

Mannvirkjastofnun og Neytendastofa, sem fara með markaðseftirlit skv. 2. og 4. mgr. 12. gr., skulu beina aðgerðum stofnananna skv. V. kafla að ábyrgðaraðilum búnaðar. Stofnununum er einnig heimilt að beina aðgerðum sínum að seljendum þegar það á við.

Mannvirkjastofnun og Neytendastofa skulu, eftir því sem unnt er, hafa samvinnu við ábyrgðaraðila og seljendur um málsmeðferð, s.s. öflun gagna, skoðun, prófanir og aðgerðir, s.s. stöðvun sölu eða notkunar.

Mannvirkjastofnun og Neytendastofu ber að tilkynna aðilum um rökstudda ákvörðun sína svo fljótt sem unnt er. Ákvörðunin skal studd viðeigandi gögnum, sem eftir aðstæðum geta verið skoðunarskýrslur, prófunarskýrslur eða önnur gögn. Ábyrgðaraðilum skal veittur 10 daga frestur til að koma sjónarmiðum sínum á framfæri, þ.m.t. að fara fram á prófun eða endurprófun tækis.

Ákvörðunum Mannvirkjastofnunar má skjóta til úrskurðarnefndar umhverfis- og auðlindamála, sbr. 7. mgr. 11. gr. laga nr. 146/1996, með áorðnum breytingum. Um meðferð kæru og um kæruaðild fer samkvæmt ákvæðum laga nr. 130/2011 um úrskurðarnefnd umhverfis- og auðlindamála.

Stjórnvaldsákvæðanir Neytendastofu eru kærnanlegar til áfrýjunarnefndar neytendamála, sem starfar á grundvelli 4. gr. laga nr. 62/2005 um Neytendastofu og talsmann neytenda. Um meðferð kæru og um kæruaðild fer samkvæmt ákvæðum laga um Neytendastofu og talsmann neytenda.

Málskot skv. 4. og 5. mgr. frestar ekki framkvæmd ákvörðunar. Verða ákvarðanir Mannvirkjastofnunar og Neytendastofu ekki bornar undir dómstóla fyrr en úrskurður áfrýjunarnefndar neytendamála eða úrskurðarnefndar umhverfis- og auðlindamála liggur fyrir.

Mannvirkjastofnun og Neytendastofu er heimilt að endurskoða ákvörðun ef breyttar aðstæður eru fyrir hendi.

Ábyrgðaraðili eða seljandi, þegar við á, ber kostnað vegna þeirra sýnishorna tækja sem þeir láta af hendi vegna rannsókna. Að loknum rannsóknum skal sýnishornum skilað eða þau eyðilögð með öruggum hætti. Ábyrgðaraðilar skulu bera kostnað vegna prófunar búnaðar, leiði sú prófun í ljós að hann uppfylli ekki grunnkröfur 5. gr.

16. gr.

Tilkynningar til Eftirlitsstofnunar EFTA.

Ef Mannvirkjastofnun eða Neytendastofa bannar sölu eða hindrar á annan hátt, á grundvelli þessarar reglugerðar, markaðssetningu tækis sem ber CE-merkingu, sbr. 8. gr., skal viðkomandi stofnun tilkynna Eftirlitsstofnun EFTA ákvörðun sína, ásamt rökstuðningi og útskýringum. Mannvirkjastofnun og Neytendastofu er einnig heimilt að senda slíkar tilkynningar um tæki sem ekki bera CE-merkingu, sbr. 8. gr.

17. gr.

Innleiðing.

Reglugerð þessi er sett með hliðsjón af ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3 frá 27. janúar 2006, um breytingu á X. kafla II. viðauka EES-samningsins og til að taka upp í innlendan rétt ákvæði tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins nr. 108 frá 15. desember 2004 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi rafsegulsviðssamhæfi og um niðurfellingu tilskipunar 89/336/EBE.

18. gr.

Gildistaka.

Reglugerð þessi er sett með heimild í lögum um öryggi raforkuvirkja, neysluveitna og raffanga nr. 146/1996.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 270/2008 um rafsegulsamhæfi.

Umhverfisráðuneytinu, 16. apríl 2012.

F. h. r.

Sigríður Auður Arnardóttir.

Steinunn Fjóra Sigurðardóttir.

VIÐAUKI I

**Aðferð við samræmistat sem vísað er til í 7. gr. reglugerðarinnar
(innri framleiðslustýring).**

1. Framleiðandi skal meta rafsegulsamhæfi tækja, á grundvelli viðeigandi einkenna, með það fyrir augum að uppfylla verndarkröfur 1. tölul. 5. gr. Rétt beiting viðeigandi samhæfðra staðla er álitin jafngilda því að samræmistat hafi farið fram.
2. Mat á rafsegulsamhæfi skal taka mið af eðlilegum fyrirhuguðum notkunarskilyrðum. Ef samskipan tækis getur verið mismunandi skal mat á rafsegulsamhæfi staðfesta hvort búnaður uppfyllir verndarákvæðin í samræmi við 1. tölul. 5. gr., með allri hugsanlegri samskipan sem framleiðandinn gefur upp sem lýsandi fyrir fyrirhugaða notkun tækisins.
3. Í samræmi við ákvæði viðauka III skal framleiðandinn útbúa tæknigögn sem sýna fram á samræmi tækis við grunnkröfur þessarar reglugerðar.

4. Framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi hans á Evrópska efnahagssvæðinu skal hafa tæknigögn tiltæk fyrir lögbær yfirvöld í minnst tíu ár frá síðasta framleiðsludegi slíks búnaðar.
5. Samræmi tækis við allar viðeigandi grunnkröfur skal staðfest með EB-samræmisyfirlýsingu sem gefin er út af framleiðandanum eða viðurkenndum fulltrúa hans á Evrópska efnahagssvæðinu.
6. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans á Evrópska efnahagssvæðinu skal hafa EB-samræmisyfirlýsinguna tiltæka fyrir lögbær yfirvöld í minnst tíu ár frá síðasta framleiðsludegi slíks tækis.
7. Hafi hvorki framleiðandinn né viðurkenndur fulltrúi hans staðfestu á Evrópska efnahagssvæðinu skal sá aðili sem setur tækið á markað á Evrópska efnahagssvæðinu bera ábyrgð á því að EB-samræmisyfirlýsing og tæknigögn séu tiltæk fyrir lögbær yfirvöld.
8. Framleiðandinn skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að vörurnar séu framleiddar í samræmi við tæknigögnin sem um getur í 3. lið og við þau ákvæði þessarar reglugerðar sem um þær gilda.
9. Tæknigögnin og EB-samræmisyfirlýsingin skulu gerð í samræmi við ákvæðin í viðauka III.

VIÐAUKI II

Aðferð við samræmismat sem vísað er til í 7. gr. reglugerðarinnar.

1. Þessi aðferð felur í sér að beita ákvæðum viðauka I, að viðbættu eftirfarandi:
2. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans á Evrópska efnahagssvæðinu skal afhenda tilkynntum aðila, sem um getur í 10. gr., tæknigögnin og fara fram á að hann meti þau. Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans á Evrópska efnahagssvæðinu skal tilgreina hinum tilkynnta aðila hvaða þætti grunnkrafna hann skuli meta.
3. Hinn tilkynnti aðili skal yfirfara tæknigögnin og meta hvort þau sýni á fullnægjandi hátt að þeim kröfum reglugerðarinnar, sem honum er ætlað að meta, sé fullnægt. Ef samræmi búnaðarins er staðfest, skal hinn tilkynnti aðili gefa út yfirlýsingu til handa framleiðandanum eða viðurkenndum fulltrúa hans á Evrópska efnahagssvæðinu sem staðfestir samræmi búnaðarins. Sú yfirlýsing skal takmarkast við þá þætti grunnkrafna sem metnir hafa verið af hinum tilkynnta aðila.
4. Framleiðandinn skal láta yfirlýsingu hins tilkynnta aðila fylgja tæknigögnum.

VIÐAUKI III

Tæknigögn og EB-samræmisyfirlýsing.

1. Tæknigögn.

Tæknigögnin skulu gera það kleift að meta samræmi tækis við grunnkröfur reglugerðarinnar. Þau skulu skýra hönnun, framleiðsluaðferð og virkni tækisins og innihalda sérstaklega:

- a) almenna lýsingu á tækinu,
- b) staðfestingu á samræmi við samhæfða staðla, hafi þeim verið beitt að fullu eða að hluta til,
- c) þegar framleiðandinn hefur ekki beitt samhæfðum stöðlum, eða hefur aðeins beitt þeim að hluta til, lýsingu og útskýringar á þeim ráðstöfunum sem gripið var til til að fullnægja grunnkröfum reglugerðarinnar, þ.m.t. lýsingu á mati á rafsegulsamhæfi, sem sett er fram í 1. lið í viðauka I, niðurstöður hönnunarútreikninga og rannsókna, prófunarskýrslur o.s.frv.,
- d) yfirlýsing frá tilkynntum aðila, ef fylgt hefur verið aðferðinni sem lýst er í viðauka II.

2. EB-samræmisyfirlýsing.

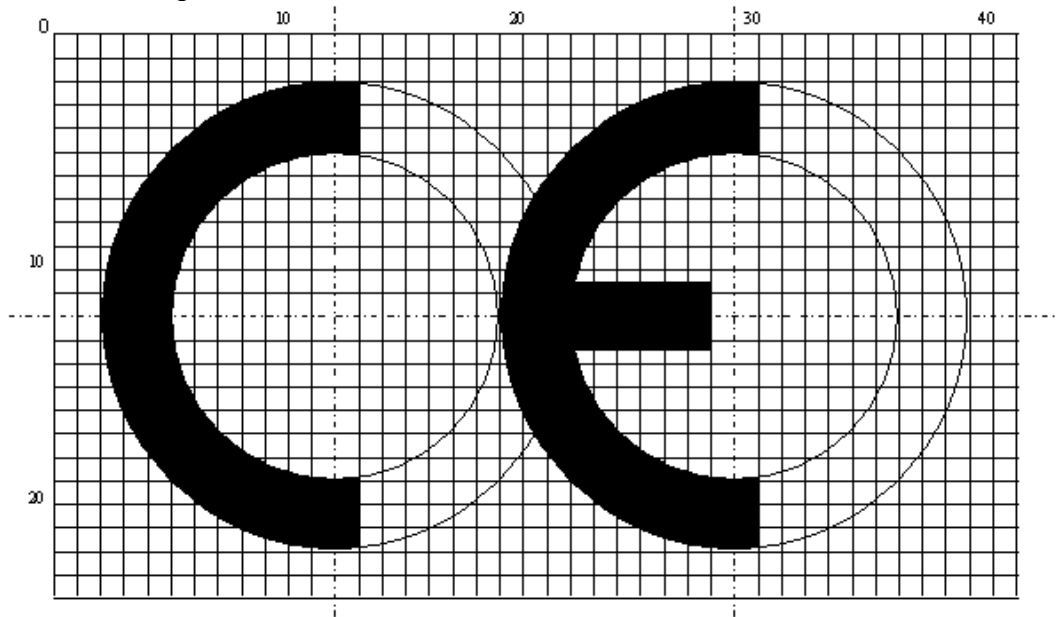
Í EB-samræmisyfirlýsingu skal a.m.k. eftirfarandi koma fram:

- a) tilvísun í reglugerð þessa eða þá tilskipun sem hún byggir á,
- b) auðkenning á tækinu sem hún vísar til, í samræmi við 1. mgr. 9. gr.,
- c) nafn og heimilisfang framleiðandans og, ef við á, nafn og heimilisfang viðurkennds fulltrúa hans á Evrópska efnahagssvæðinu,

- d) dagsett tilvísun til tækniákvæða sem samræmi er lýst við til að tryggja samræmi tækisins við ákvæði þessarar reglugerðar,
- e) dagsetning yfirlýsingarinnar,
- f) undirskrift og deili á þeim sem undirritar og hefur umboð til að skuldbinda framleiðandann eða viðurkenndan fulltrúa hans.

VIÐAUKI IV
CE-merking sem vísað er til í 8. gr. reglugerðarinnar.

CE-merkingin skal samanstanda af hástöfunum „CE“ með eftirfarandi útliti:

CE-merkingin skal vera að minnsta kosti 5 mm á hæð. Ef CE-merkingin er minnkuð eða stækkuð skulu hlutföllin í teikningunni hér að framan haldast óbreytt.

Festa skal CE-merkinguna á tækið eða merkiplötu þess. Ef ekki reynist unnt að framkvæma þetta eða ef það er ástæðulaust vegna eðlis tækisins skal festa merkinguna á umbúðir eða fylgiskjöl.

Ef tækið fellur undir gildissvið annarrar löggjafar, sem fjalla um aðra þætti og þeir kveða einnig á um CE-merkingu, skal merkingin tákna að tækið uppfylli einnig ákvæði þeirrar löggjafar.

Heimili þessi og/eða önnur löggjöf framleiðanda, á aðlögunartíma, að velja hvaða fyrirkomulagi hann beitir skal CE-merkingin eingöngu gefa til kynna samræmi við þá löggjöf sem framleiðandinn hefur beitt. Í því tilviki skulu tilvísanir til þeirrar löggjafar sem framleiðandinn beitir, koma fram í þeim skjölum, auglýsingum eða leiðbeiningum sem krafist er í viðkomandi löggjöf og fylgja slíkum tækjum.

VIÐAUKI V
Viðmiðanir fyrir mat á tilkynntum aðilum.

1. Tilkynntir aðilar skulu uppfylla eftirfarandi lágmarksskilyrði:
 - a) að hafa starfsfólk, fjármuni og búnað eins og þörf krefur,
 - b) starfsfólk skal búa yfir nauðsynlegri tækniþekkingu og faglegum heildarleika,
 - c) sjálfstæði sé tryggt við samningu skýrslna og framkvæmd þess matshlutverks sem kveðið er á um í þessari reglugerð,
 - d) starfsfólk, þ.m.t. tæknimenn, séu óháðir í samskiptum við hagsmunaaðila, hópa eða einstaklinga sem beint eða óbeint koma að þeim búnaði sem um ræðir,

- e) starfsfólk sé bundið þagnarskyldu,
- f) ábyrgðartrygging sé fyrir hendi nema lögbær yfirvöld taki á sig slíka ábyrgð skv. landslögum.

B-deild – Útgáfud.: 2. maí 2012